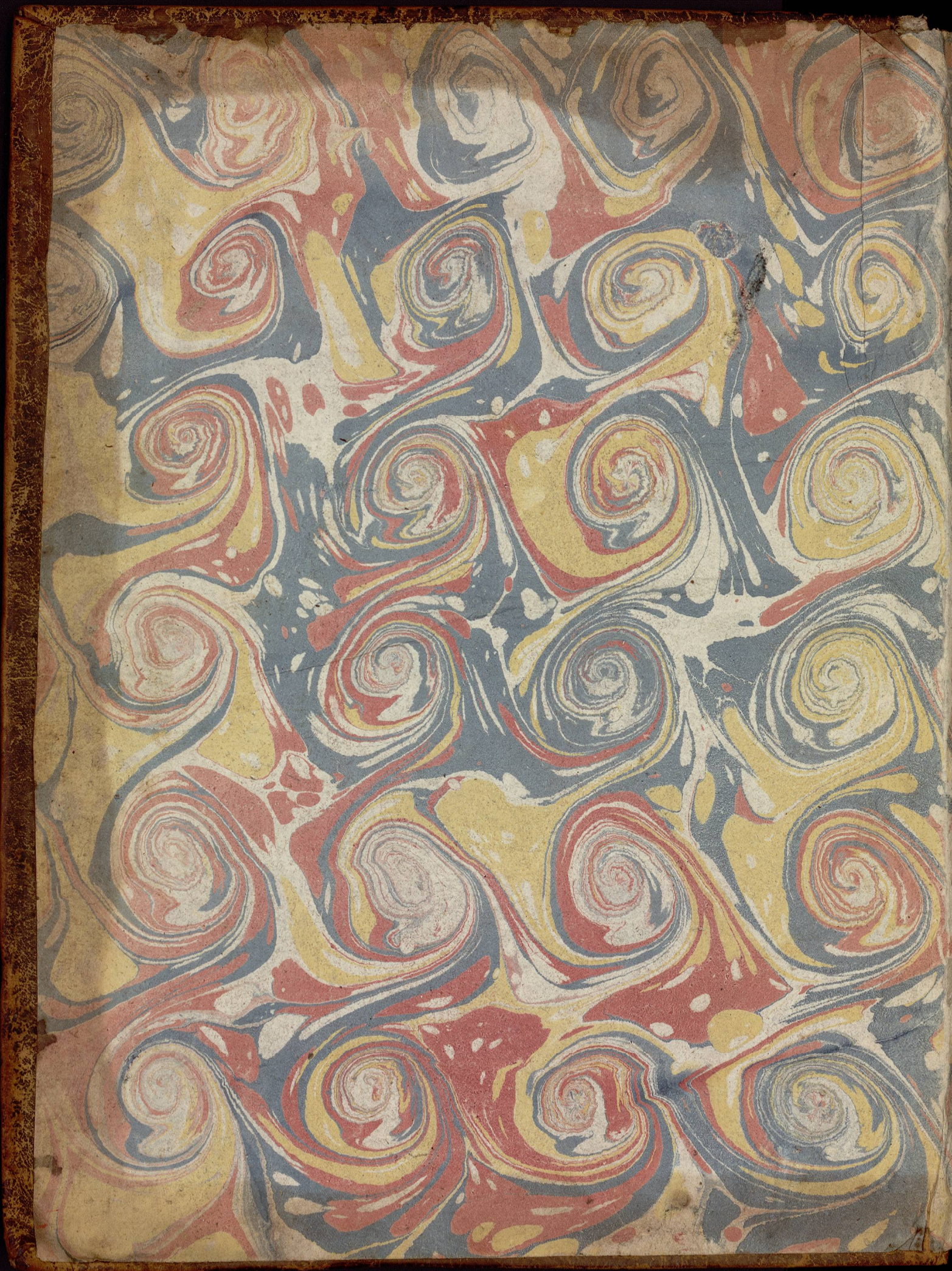

RECUEIL
DE
VERS

DE L'ONNI
E

UNIVERSITÉS DE PARIS
BIBLIOTHÈQUE DE LA SORBONNE

13, RUE DE LA SORBONNE - 75257 PARIS CEDEX 05
TEL : 01 40 46 30 27 - FAX : 01 40 46 30 44

Inv.

SIGB

Sibil

SU

Cote

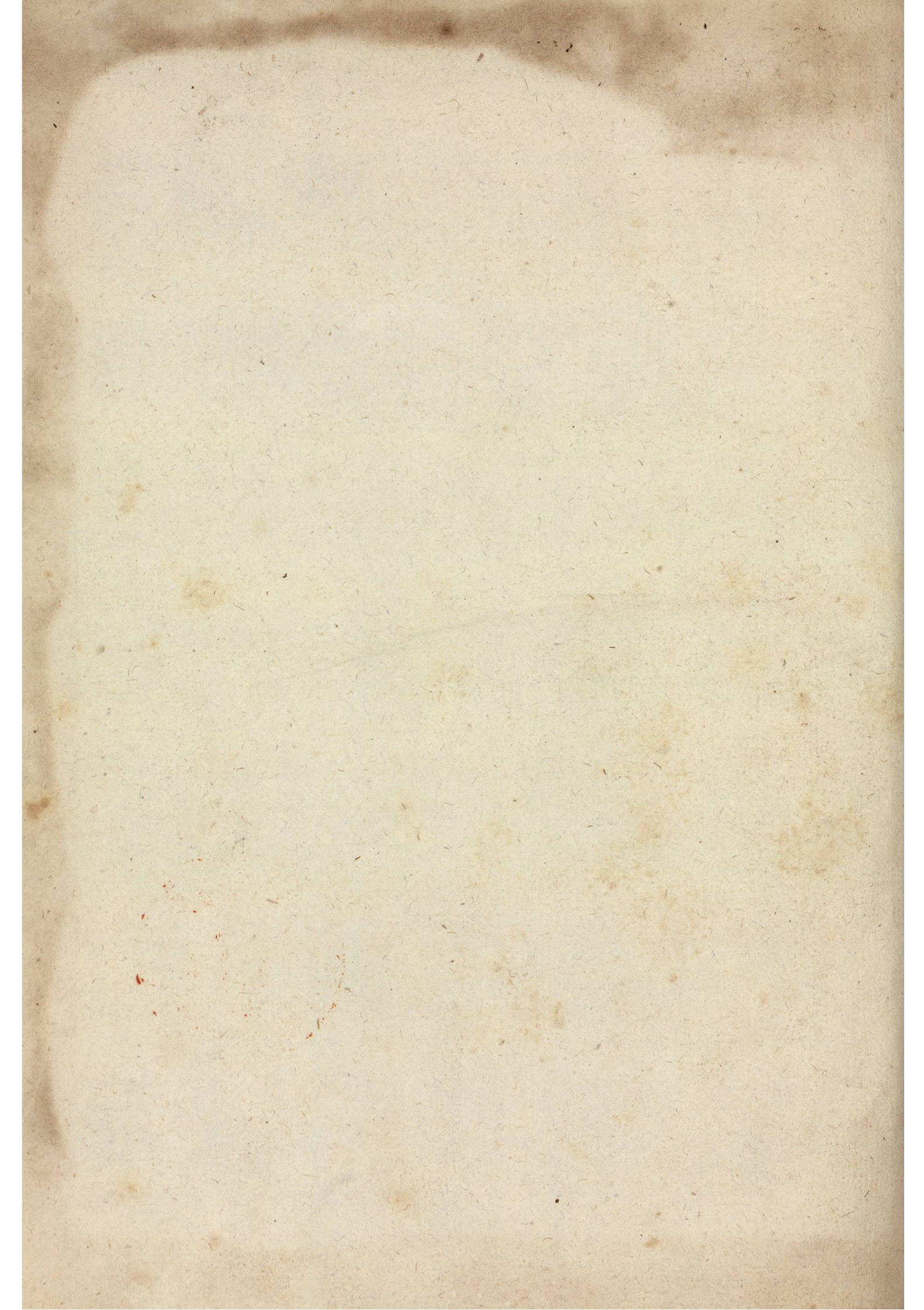
U 65 in-4

1153320433

H. F. u. 65.

~~D. X. 58.~~

N. II. 55 pièces

titre
Recueil
de
vers

de l'Université
E

à relier en veau

Table générale des pièces contenues Dans ce Volume

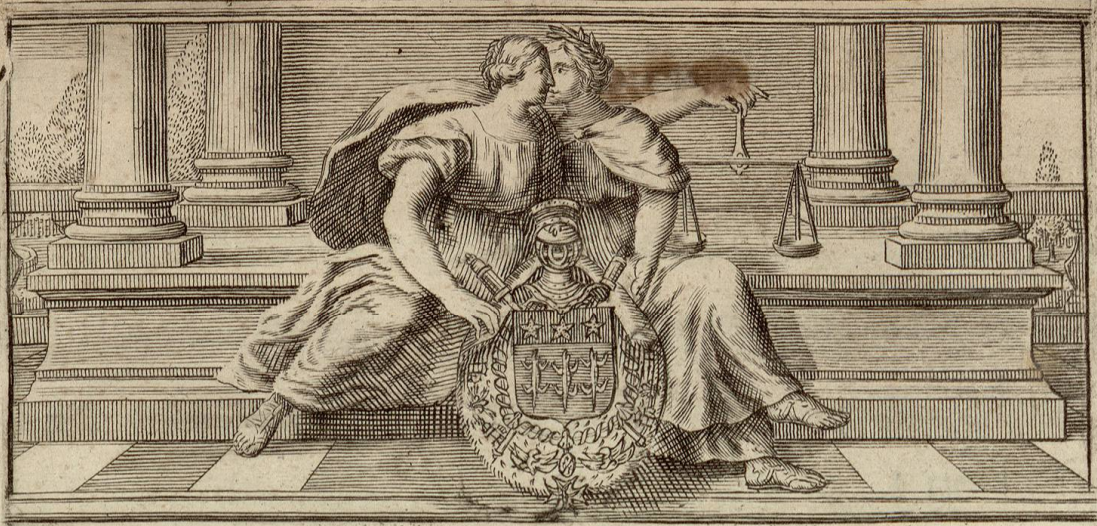
1. Du Boulay (P.E.) Illustriss. archiepiscopo Paris. restitutam in integrum salutem gratulatur.
2. Cathedra Roennex ab Jo. Roenno, Rotomagensi, nuper Lutetiae fundata, ed uno in collegio sodalitiq; Sorbonae locata ad Splendidiss. Pic. Viridum.
3. Lenglet (de) Regiae musae Sereniss. Delphino Xenium.
4. Lignières (de) De triumphali regis ed reginae ingressu in Urbem Oratio panegyrica.
5. Sonnet à l'occasion du Panegyrique du Roy, prononcé par le recteur de l'université de Paris, sur les rimes proposées par l'Académie de Choiseul.
6. Lenglet (de) Illustriss. Ludovico Phelypeaux de Pontchartrain Carmen.
7. is Magistri Antonii Baingues Bellovacii academici Parisiensis Apotheosis.
8. is In librum Joannis Quintinii De Cultu hortorum ex Gallico C. Perrault.
9. Illustriss. Viro Joan. Bapt. Colbert Schola Harcuriana Suplex.
10. Brodeau (J.S.) Ad Illustr. abbatem Lud. Claudium De la Chastre, cum Theses philosophicas propugnaret. Ode.
11. Herson. M. & Sereniss. principi F. A. abbati a Lotharingia theses philosophicas defendenti Carmen.
12. Fleury (J.) ad Illustriss. abbatem h. C. Du Cambout de Coislin theses philosophicas pro laurea artium in Regia Navarra defendentem 1682. Ode.
13. Dufour (G.) Illustriss. viro M. Le Cellier cum nobiliss. ejus ex filia nepos L. d'Aumond de Villeguier Theses philosophicas propugnaret in collegio Harcuriano. Ode.
14. Huillard (J.) Luxemburgica ed ultima expeditio
15. Cornbard (A.L.) Lessus in Obitum M. Le Cellier.
16. Rollin (C.) ad Illustriss. Virum F. M. Le Cellier Marchionem de Louvois cum ejus filius Camillus de Louvois, de Theocrito responderet Carmen.
- 16bis Bosquillon Imitation des français de la pièce ci-dessus.
17. Lengletius Ad Musam; cum J. Juvenius ad gratulandum ecclesiae Parisiensi de pastore novo eleganti carmine invitaret. Ode.
18. Lenglet (de) Regi anglorum Jacobo Carmen.
19. Matthieu L. Magnanimo heroi Luxemburgensi duci, novam expeditionem Belgicam meditante Victoriae Vaticinium.
20. Rollin (C.) Illustriss. abbati C. Le Cellier de Louvois cum Theses philosophicas tueretur.
- 20 Bosquillon à M. l'abbé de Louvois sur la Theses qu'il dédie au Roy. Imitation des Vers latins de M. Rollin. Carmen.

21. Rollin. (C.) Illustriss. abbati C. Le Cellier de Louvois, in tabulam ab eo regi dedicatam,
cum theses philosophicas tueretur. Carmen.
- 21bis Bosquillon à M. l'abbé de Louvois sur la thèse ~~qui~~ dédiée au Roy, Imitation des Vers latins
de M. Rollin
22. Mourain (H.) Ludovico Magno, cum ei post expugnatum Namurcum illustriss. abbas C.
Le Cellier de Louvois, theses philosophicas dedicaret. Ode.
23. de Bailly. (L.) Illustriss. henrico Feydeau de Bron, carmen panegyricum.
24. Couvilllard de Laval. (J.) Musae Marchionae Doctiss. et clariss. D. Joan. Couture hendecasyllabi.
25. H. L. In Ludovici magni orationem panegyricam quam dicebat Alexius Artus. Carmen.
26. Ogervias (Dom Jer.) Traduction d'un poëme latin fait à la gloire d'Armand Gaston abbé de Rohan
de Loubisse à l'occasion du panegyrique de Louis le Grand par Firot.
27. us En second exemplaire.
28. Lenglet (de) Montes expugnati.
29. Firot. Clarissimo Viro Jacobo Leullier Carmen.
30. Firot Ornatisimo Claudio Leullier carmen.
31. us Doctissimo et ornatisimo Viro C. Rollin carmen.
32. C. F. S. Clarissimo Viro D. J. Couvilllard phalencus.
33. Firot. Clarissimo Viro D. D. Salomoni Trioux. Carmen.
34. Ecclesia parisiensis catulaunensem ecclesiam solatur de adempto praesule
querentem. Elegia.
35. Ad illustriss. L. A. de Noailles. Ode.
36. Symbolum heroicum.
37. Catulaunensis ecclesiae querelae post evectum ad sedem parisiensem illustriss.
L. Ant. de Noailles. Elegia.
38. Pestel (C.) Saeculi ultimi prosopopoeia.
39. us La description du dernier siècle.
40. us Jacobo Secundo Magnae Britanniae regi Mausoleum.
41. id Ekreni.
42. us In obitum sereniss. Philippi Borbonii aurelianensium ducis epigramma.
43. us Ad sereniss. principem D. Franciscum Rakotzy Dynastem Daciae, Carmen.
44. us D. O. M. Rhythmus.
45. us Ad nobilem et eruditum abbatem Petrum de Berulle cum publicas ac
universa philosophia theses propugnaret in Cardinalitio, Ode.
46. us In Statuam regiam equestrem epigraphae.
47. us Ad Rectorem. Ode.

48. L. R. E. D. Orangius dictis, factisque Cassus. Ee gallico Seraphini Regnieris.
 49. Reverendiss. Car. Franc. Maurino. Ode.
 50. In Miserum grammaticum cui efflagitanti sua divina opera erudita, tersa, polita, aurea dederat D. D. Nicolaus Boileau Despreaux. Variorum epigrammata.
 51. In reditum Philippi V ad Hispanias. Ode.
 52. Pestel. (P.) ad Illustriss. Virum D. Nicolaum Desmaretz cum nobiliss. abbas Petrus Desmaretz ejus filius theses philosophicas palam propugnaret. Carmen
 53. us ad Illustriss. Virum D. Nicolaum Desmaretz, cum nobilis et eruditus abbas Petrus Desmaretz ejus filius publicas de universa philosophia theses propugnaret in Cardinalio. Dialogus philosophia, Rhetorica Trama.
 54. us
 55. us Triumphus astreae, seu mariae Adelaidis augustae pacificae in Galliam adventus. Ecloga.

LESSUS
IN
OBITU
MICHAELIS
LE TELLIER,
GALLIARUM CANCELLARI.

HELÆ * crudeles ! funesti conscia casûs
Sidera ! quàm tetrum jactatis ab æthere
virus !

* Signum
Scorp. quod
Sol ingre-
ditur sub fi-
nem Octob.
quo tempo-
re nobis
ereptus est
Tellerius.

Quàm dira afflatis contagia ! tantane vobis
Prò dolor ! Heròum in vitam permissa potestas,
Vt cadat immiti per vos data victima leto

TELLERIUS, ~~ferax~~; Themis prope cōcidat ictu?
 Ite, ite in lacrymas, ite in suspiria, Galli,
 Tu quoque feralem, Princeps Academia, lessum
 Ingemina, pullos nunc indue, Præfica, cultus;
 Occidit heu magnus legum Arbiter! occidit heu!
 heu!

Præsidium Musarum, & spes & rebus in arctis
 Vna salus, nec, quæ properantia fata morari
 Debuerat, potuit virtus servare cadentem!
 Quid prodest igitur per tot discrimina Cœlo
 Grandem animam, Regi obsequium vitamque sa-
 crasse?

Quid juvat immensos Regno impendisse labores,
 Afferuisse decus Themidi, sua jura Camœnis;
 Fraudibus implexas lites, fœcunda malorum
 Semina, nascentemque suis è cladibus Hydram
 Debellasse? quid Harpyias, & hiantia jûvit
 Monstra Fori, veteres procul avertisse rapinas;
 Si cum TELLERIO virtus abeunte recedit,
 Atque unâ ætherios fugiens migravit in orbes?

Iniquis re-
 gni tempo-
 ribus ne in-
 tentatâ qui-

Quid pietas? quid Regis amor, letique sub ictu
 Profuit inconcussa fides, cùm è faucibus Orci

Conjurata manus, per muta silentia noctis,
 Certam intentaret sceleratâ cuspide mortem;
 Si nunc tot decora, & tantarum nomina laudum
 Tristis habet tumulus, nec ferrea Parca verendam
 Canitiem, & plenos curat virtutibus annos?
 O fors! ô nullis damnum reparabile sæclis!
 Heu! quis te nobis, Pater optime, casus ademit?
 Parcarumne, hominumve scelus, quod nulla piaret
 Sanctior, & Cœlo jucundior hostia, quàm quæ
 Omnes, & Regi, & Regno sacrauerat annos?
 Dicite vos, quorum sub nomine Gallia floret,
 Dicite Dii Patrii Indigetes, si Numina debent
 Respectare pios, cur tales pendimus iras?
 Ecquid enim infelix potuit committere tantum
 Gallia? quid tantum infontes meruëre Camœnæ?
 Ibat ovans puppis, plenoque per æquora velo
 Læta ferebatur pelagi secura: sed ecce
 O Superi! cursu in medio spes frangitur; ecce
 Deserit excussus clavo Palinurus habenas.
 Ah! si criminibus nostris hæc debita merces,
 Gallia si tanto visa est indigna Ministro,
 Saltem debuerat fatalem avertere casum

dem à per
 duellibus
 morte, po-
 tuit à fide
 dimoveri.

LVDOICI pietas, quo tempore scilicet Astris
 Militat, & ritus properans abolere profanos
 Nequicquam infrendens centeno gutture mon-
 strum

Exigit, & raptos Templis instaurat honores.
 Infensas quoque debuerat retinere Sorores
TELLERII perspecta fides, & nescia fuci
 Relligio, vanosque exosa modestia fastus:
 Debuerat fortunâ omni mens altior, Aulæque
 Alternos inter fluctus, rerumque procellas
 Par tenor, atque sui similis constantia recti.
 Hæc tot virtutum merces? hæc meta laborum?
 Quinetiam (fuit hæc vestra inclementia) nil vos,
 Aurea cùm vitæ refecaret stamina Clotho,
 Nil nostræ movêre preces, nil publica vota,
 Et lacrymæ Populorum; ubi nunc promissa, fi-
 desque,
 Si tam importuno revocatis funere dona?
 Et quisquam deinceps ausit confidere Divis?
 Sed quid ago demens? vos Sancti ignoscite Manes,
 Et vos Cœlicolæ, si mens accensa dolore
 Sævit, & indignans jactat convitia Cœlo;

Dona Dei
 sine pœni-
 tentiâ

Nam quis in hoc casu possit cohibere querelas?
 Omnia perdidimus, periit columenque decusque,
 Amissus pater, erepta est tutela; quid ultra?
 Nil præter gemitus, & vota relinquitur. Ergo
 Ite iterum in lacrymas, ite in suspiria, Galli,
 Regnet in ore dolor, laxisque feratur habenis:
 O lacrymæ, lacrymæ nostri solatia luctûs
 Fundite perpetuos gemino de lumine fontes!
 Quanquàm ô! quid gemitu, quid flebilibus lamentis
 Aëra pulsamus? nescit succumbere morti
 Mens cognata Polo; & (si verum conscius æther
 Ominis inspirat) vivit, post funera major
 Vivit **TELLERIVS**, radiansque in sidere **Libræ**
 Æthereas habitat, pura inter gaudia, sedes,
 Consors **Coëlicolûm**, & magni conviva **Tonantis**.
 Nec tamen (afflictis quod fert solatia rebus)
 Nos desolatos omnino in morte reliquit:
 Parte sui meliore manet post fata superstes
 Progenie in magnâ; geminos, duo lumina Regni,
TELLERIDAS, natoſq; in grandia cœpta **Nepotes**
 Aspicit exultans, & sese agnoscit in illis.
 O quàm sancta pium pertendant gaudia pectus!

Cum videt, ut patriæ fidei non degener hæres
 LUVOIUS, Cœlo rerum duce, & auspice
 MAGNO,

Promovet immensos belli pacisque labores
 Omnibus haud impar, atque indeffessus agendo
 Grande ministerium magnis virtutibus implet.
 Quo fert cumque gradum, sequitur Victoria, ubique
 Attoniti cedunt hostes, nec mænia solùm
 Obsequiosa ruunt, sed, quod vix postera credant
 Sæcula, subsidunt montes, positoque tumore
 Inclinant humili submissa cacumina dorso;
 Assurgunt valles; cursum quoque flumina mutant,
 Atque, ubi terra tulit segetes, fert unda carinas.
 Nec minor est, Superi, vobis, Patrique voluptas,
 Dum meliora sequens, gentis lux altera FRATER
 Cœlestes curas, immortalesque triumphos
 Victor agit, Fratremque animis ingentibus æquat.
 Olli quanta fides! quàm Relligionis avitæ
 Purus amor, veterumque tenax constantia legum!
 Felices Populos tali custode! quid usquam
 Aut metuant, optentve? timor procul, atque pe-
 riculum est:

Non lupus insidias tuto meditatur ovili,
Vana superstitio molles non fascinat agnos,
Nulla per incautum serpunt contagia vulgus.
Scilicet in colles, & pascua læta Sionis,
Pascua divino semper viridantia rore,
Mittit oves; tum, si qua gregem errabunda reliquit,
Si qua rubis implexa, asprive in cautibus hæret,
Opportunus adest extemplo, & voce magistrâ
Errantes revocat, disperfas colligit, ægrasque
Excipiens levat ultro, humerisque in ovile reportat.
O curas! ô digna Deo spectacula! viles
Non refugit subiisse casus, male olentia tecta,
Nec medicas adhibere manus ad vulnera pastor
Dedignatus, opem & vires languentibus addit;
Nec cessatores passus torpere Ministros,
Provocat exemplo, sanctisque laboribus instans
Setotumque gregi, totumque impendit Olympo.
Usque adeo illustres animas agit æmulus ardor,
Et fluit in prolem virtus generosa Parentum!
Quid mirum posthac, si primo in flore juventæ
Grandia jam præstant, generis spes fida, Nepotes,
Et stratum per iter summæ ad fastigia laudis

Sponte suâ nituntur, Avumque, Patremque secuti
 Angustos properant virtutum insistere calles,
 Munus & in patrium, patriumque in nomen ituri.

ADRIANVS LVDOVICVS
 COMBART, Soc. Harcurianus 1686.

M. Comart Le Grandmair